

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/109/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117218793
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8117218793.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatory Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava proti žalovanému: N. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX L. XX, o zaplatenie 479,09 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 19Csp/178/2017-40 zo dňa 19.03.2018 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v časti čo do zamietnutia žaloby o zaplatenie sumy 148,30 eur s prísl.

V prevyšujúcej časti, t.j. čo do zamietnutia žaloby o zaplatenie sumy nad 148,30 eur s prísl. a súvisiaceho výroku o trovách konania rozsudok zrušuje a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu a vyslovil, že nárok na náhradu trov konania žalovanému voči žalobcovi nepriznáva.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 3 ods. 1; § 39; § 39a; § 41; § 52 ods. 1 až 4; § 100 ods. 1; § 107 ods. 1, 2; § 457; § 458 ods. 1 z. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka; § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP.

3. Po vykonanom dokazovaní zistil, že dňa 08.07.2013 uzavrel právny predchodca žalobcu so žalovaným Zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku (finančné plnenie) vo výške 542,40 eur, celková suma pôžičky bola v zmluve uvedená vo výške 705,12 eur (s poistením 725,52 eur), celkové náklady spotrebiteľa boli vo výške 162,72 eur, splátka vo výške 29,38 eur (s poistením vo výške 30,23 eur) s ročnou úrokovou sadzbou 30,07 %, počet splátok 24, priemerná hodnota RPMN 48,52 %, konečná splatnosť pôžičky 07/2015, RPMN vo výške 30,07 % a spôsob úhrady poštovou poukážkou. Žalovaný uhradil sumu 347,21 eur (211,61 eur + akontácia 135,60 eur); dlžný zostatok je 541,16 eur a pozostávajúci zo splátok a zmluvnej pokuty (479,09 eur + 62,07 eur) žalovaný neuhradil. Zmluvnú pokutu si žalobca v konaní neuplatňuje. Žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanému na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi právnym predchodcom ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Uznesením zo dňa 02.01.2018 súd pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu na základe návrhu zo dňa 08.12.2017.

4. Prvoinštančný súd vyhodnotil zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú je nutné aplikovať aj Smernicu Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o

nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a § 52 OZ.

5. Takto nepochybne zistil, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol na základe zmluvy o pôžičke, na základe ktorej mu boli poskytnuté finančné prostriedky právnym predchodcom žalobcu. Z verejne prístupnej internetovej stránky Národnej banky Slovenska, na ktorej sa nachádza aj listina - dokument: Priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) za rok 2013 súd zistil, že priemerná úroková miera z nových úverov pre domácnosti, spotrebiteľské a ostatné úvery) so splatnosťou od 1 do 5 rokov v mesiaci júl 2013 bola 11,27 % (a za celý rok 2013 11,16 %). Z tohto je zrejmé, že úrok 30,07 % ročne dohodnutý medzi účastníkmi Zmluvy v danom prípade bol viac ako dvojnásobne vyšší. Vo veciach tzv. nebankových subjektov sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky. Rozhodne nie však viac ako 100 % oproti priemeru bánk a musia sa zohľadniť aj osobitosti prípadu, avšak v konkrétnom prípade, dohodnutý úrok, ktorý viac ako štvornásobne prekračuje úrokovú mieru dohodnutú pri úveroch, ktoré poskytovali banky, nie je akceptovateľný. Súd považoval za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa v takomto prípade je úverová zmluva (zmluva o pôžičke) v časti odplaty neplatná. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009).

6. V tejto súvislosti poukázal aj na judikatúru NS SR, napr. na rozhodnutie vo veci sp. zn. 5Cdo/26/2011 s tým, že pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke "uspokojí" bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni "zhodnotiť" obvyklým spôsobom. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Úroková sadzba 30,07 % ročne je podľa názoru súdu neprijateľná a taká vysoká úroková sadzba nie je odôvodnená ani žiadnymi osobitnými dôvodmi kreditného rizika dlžníka, ani hospodárskou alebo inou situáciou v slovenskej ekonomike. Preto súd prvej inštancie považoval zmluvu o pôžičke v časti úrokov, pri ktorej bola dohodnutá výška úrokov 30,07 % ročne za absolútne neplatnú.

7. S poukazom na § 41 OZ uviedol, že dohodu o úrokoch považuje za absolútne neplatnú a obsah Zmluvy tvorí neoddeliteľný celok vo vzťahu k dojednaniu o dohodnutej výške úrokov (dôvod neplatnosti sa týka podstatnej zložky zmluvy o pôžičke), preto nemožno považovať zmluvu o pôžičke za platnú, nakoľko ju nebolo možné deliť tak, ako to má na mysli § 41 OZ. Aj v tejto súvislosti poukázal tiež na už uvádzaný rozsudok NS SR z 26.04.2012, sp. zn. 5Cdo/26/2011.

8. Vzhľadom na vyššie uvedené závery považoval dojednanú zmluvu o pôžičke za neplatnú, preto žalobca má nárok na vrátenie toho, čo žalovaný z poskytnutej pôžičky nevrátil, a to titulom vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 OZ vo výške 330,79 eur. No vzhľadom na to, že od prijatia bezdôvodného obohatenia, teda od uzavretia zmluvy a prijatia pôžičky, t.j. od 08.07.2013 do podania žaloby 28.07.2017 uplynula tak dvojročná subjektívna premlčacia lehota, ako aj trojročná objektívna premlčacia lehota, nárok žalobcu na zaplatenie sumy 330,79 eur je v zmysle § 107 Občianskeho zákonníka premlčaný. Súd tak prihliadol na § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého na premlčanie vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada ex offo, preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

9. O trovách konania rozhodol aplikujúc ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že v plnej miere úspešnému žalovanému, ktorý by mal nárok na náhradu trov konania, žiadne trovy zo spisu nevyplývajú, preto mu ich náhradu nepriznal.

10. Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca.

11. V odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie nároku súdom prvej inštancie, a to že dojednaná odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru vo forme zmluvne dojednaného úroku je neprimeraná a v rozpore s dobrými mravmi. Rovnako namietal nesprávny záver o neplatnosti zmluvy ako celku pre neplatnosť dojednania výšky úrokov, v dôsledku čoho došlo aj k nesprávnemu posúdeniu uplatneného nároku ako premlčaného podľa § 107 ods. 1 OZ. V ďalšom zrekapituloval, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 542,40 eur, ktorý mal zaplatiť s úrokom vo výške 705,12 eur, teda navýšenie predstavuje 162,72 eur. Tvrdil, že RPMN uvedená v zmluve vo výške 30,07 % je v zhode s dojednanou úrokovou sadzbou, lebo za prvý štvrtrok roku 2013 v spotrebiteľských úveroch RPMN predstavovala hodnotu 48,52 %. Aplikácia ust. § 3 ods. 1 OZ prichádza do úvahy iba vo výnimočných situáciách, napr. šikanóznom výkone práva. Uviedol, že nie výška úrokovej sadzby, ale výška odplaty vyjadrená v RPMN je rozhodujúcim faktorom pre ustálenie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom. Podľa odvolateľa hodnota 30,07 % ako výška odplaty neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa § 53 ods. 6 OZ. Hodnota 30,07 % nepredstavuje 2 x hodnotu priemernej hodnoty RPMN za rozhodné obdobie, ktoré je vo výške 19,25 % a nepredstavuje 2 x priemernú výšku RPMN, ktorá je v rozsahu 48,52 % pre obdobné úvery. V ďalšom poukázal na preferenciu výkladu v prospech platnosti právneho úkonu, čo vyplýva z nálezů Ústavného súdu SR z 01.04.2015, sp. zn. I. ÚS/640/2014, ako aj z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ z 15.03.2012 vo veci C-453/2010. Keďže zmluva bola uzavretá v písomnej forme, žalovaný úver čerpal, strany sa riadili zmluvnými dojednaniami aj v záujme zachovania naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov úverového vzťahu nie je možné úverovú zmluvu označiť za absolútne neplatný právny úkon. S poukazom na § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a § 11 ods. 1 citovaného zákona z dôvodov neplatného dojednania úrokov z úveru sankciou nie je absolútna neplatnosť zmluvy, ale bezúročnosť úveru. Neprimeranosť úrokov dojednaných v úverovej zmluve nespôsobuje neplatnosť úverovej zmluvy ako celku s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove pod č. k. 8Co/111/2016-59 zo dňa 26.26.2017. Vyslovil názor, že nie je možné preto jeho nárok posudzovať aplikáciou dvojročnej subjektívnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 1 OZ. Tvrdil, že úverová zmluva bola platne uzavretá, preto na plynutie premlčacej doby uplatneného nároku platí režim trojročnej premlčacej doby podľa § 101 OZ a tento nie je premlčaný. Žalovaný omeškané splátky nezaplatil, preto ku dňu 19.10.2014 jeho právny predchodca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, od ktorého dátumu začala plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie nároku. Žaloba bola podaná dňa 28.07.2017, teda pred uplynutím trojročnej premlčacej doby. Navrhol preto napadnutý rozsudok zmeniť tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 479,09 eur, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % p. a. z uvedenej sumy od 30.10.2014 do zaplatenia, to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žiadal priznať žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

12. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný tak, že v čase uzavretia predmetnej pôžičky bola priemerná hodnota RPMN vo výške 45,94 %, čo je prvým znakom zavádzania. Priemerná úroková sadzba v čase uzatvorenia pôžičky bola 12,99 % a v pôžičke je 19,25 %. Žalobca teda mal špekulatívny zámer už pri podpise zmluvy. Poukázal na § 9 ods. 2 ZoSÚ so záverom, že zmluva neobsahuje potrebné náležitosti, tiež nie je jasne stanovené, ako sa bude úver a výška istiny splácať, čo spôsobuje to, že zmluva by mala byť neplatná a v zmysle § 11 ods. 1 citovaného zákona je bezúročná a bez poplatkov. Aj to svedčí o zavádzaní žalobcu. Tiež tvrdil, že zo strany žalobcu išlo o úžernický typ úveru za zneužitia jeho naivity a neznalosti zákonov. Navyše žalobca neriešil jeho finančný rozpočet, nezaujímal ho, či bude vedieť splácať, či má dostatok finančných prostriedkov, teda išlo mu o nanútenie pôžičky a o to, aby zarábala. Je dlhodobo nezamestnaný, dlh nemá ako splácať, lebo s manželkou žije iba zo sociálnych dávok.

13. K vyjadreniu žalovaného žalobca už nezaujal stanovisko.

14. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia ústneho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 15.11.2018 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné.

15. Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 OZ).

16. Neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou, nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá sa alebo inému sľúbiť, alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere (§ 39a OZ).

17. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti (§ 1 ods. 2 Národnej rady SR č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch).

18. Odvolací súd má za to, že zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., čo správne vyhodnotil aj súd prvej inštancie. Z obsahu zmluvy vyplýva, že zmluva neobsahuje v rozpore s ust. citovaného zákona všetky zákonné náležitosti, potrebné na to, aby boli prehľadne vymedzené povinnosť dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň sa zabránilo veriteľovi voči nemu uplatňovať aj nároky, na ktoré nemá právo. Pritom účelom zákona o spotrebiteľských úveroch je to, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, v akých termínoch, resp. kedy a v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajú mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je treba konštatovať, bez akýchkoľvek pochybností, že účelom uvedenej právnej úpravy je poskytnutie ochrany spotrebiteľov. Spotrebiteľ má byť totiž náležite informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkov súvisiacich s úverom. Pritom je zákonnou povinnosťou veriteľa v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úrokov a poplatkov, a ak chýbajú, je to sankcionované stratou práva na úroky a poplatky, lebo iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti a umožňuje mu poznať rozsah svojho záväzku. Zo zmluvy navyše nevyplýva správne uvedená výška RPMN, čo je hlavným indikátorom pri hodnotení, či úver je alebo nie je výhodný, ak v zmluve bolo RPMN určené sumou 30,07 % a táto hodnota predstavuje aj fixnú ročnú úrokovú sadzbu, z čoho možno jednoznačne usúdiť, že RPMN nebola správne určená. Je treba súhlasiť aj s názorom súdu prvej inštancie, že úrok vo výške 30,07 % je úrokom v rozpore s dobrými mravmi, teda neplatný, čo je možné vyhodnotiť aj tak, že nebolo platne dohodnutá ani úroková miera. Pri záverom, že chýba platne dohodnutý úrok, je nutné predmetnú zmluvu považovať za zmluvu bezúročnú a bez poplatkov. Z uvedeného je možné vyvodiť, že žalobca má nárok iba na vrátenie sumy, ktorú reálne poskytol ako pôžičku, resp. úver žalovanému.

19. Z obsahu spisu vyplýva, že reálne bola poskytnutá žalovanému suma 542,40 eur, z ktorej uhradil sumu 211,61 eur. Žalobca by mohol mať tak nárok na zaplatenie sumy 330,79 eur. Keďže sa v konaní žalobou domáhal zaplatenia sumy 479,09 eur s príslušenstvom, už teraz je možné skonštatovať, že z uvedenej sumy určite nemá nárok na zaplatenie sumy 148,30 eur s príslušenstvom, preto odvolací súd ustálil, že správne súd prvej inštancie zamietol žalobu čo do sumy 148,30 eur s príslušenstvom. Je možné jednoznačne konštatovať, že žalobca nemôže byť úspešný čo do sumy 148,30 eur s príslušenstvom. Aj keď súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu premlčania, aj bez ohľadu na to, či by bol alebo nebol uvedený nárok premlčaný, žalobca naň nárok nemá.

20. Odvolací súd ešte uvádza, že premlčanie splátok OZ upravuje v ust. § 103, podľa ktorého ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčanie jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročný celý dlh (§ 565 OZ), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

21. Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Pritom na kategóriu dobrých mravov treba náležite dbať pri spotrebiteľských zmluvách. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi bol obsiahnutý aj v zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, kde § 4 ods. 8 ukladá predávajúcemu nekonať v rozpore s dobrými mravmi. Aplikácia § 3 OZ nevyklučuje ani ust. § 53 ods. 6 OZ, kedy za obvyklé, primerané a neúžernícke úroky nie je možné vychádzať z údajov subjektov poskytujúcich spotrebiteľské úvery, ktoré úvery poskytujú za neprimerané odplaty a úroky rozporné s dobrými mravmi.

22. Odvolací súd preto z vyššie uvedených dôvodov potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie čo do zamietnutia žaloby o zaplatenie sumy 148,30 eur s príslušenstvom, lebo nebolo by účelné zrušiť rozsudok aj v uvedenej časti, keď by súd prvej inštancie musel žalobu v uvedenej časti tiež len zamietnuť.

23. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo/17/2014, podľa ktorého zrušenie rozhodnutia nesmie byť nikdy samoučelné a vždy musí viesť k vytvoreniu stavu, v ktorom bude možné odstrániť nesprávnosť procesného alebo hmotnoprávneho charakteru, ktorá bola dôvodom pre kasačné rozhodnutie vyššieho súdu a nahradiť zrušené (nesprávne a nezákonné) rozhodnutie novým, zodpovedajúcim zákonom. Pokiaľ je však už pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia zrejmé, že bude súd, ktorému sa vec po zrušení jeho rozhodnutia má vrátiť na ďalšie konanie, musieť rozhodnúť rovnako ako v zrušovanom rozhodnutí, lebo iné rozhodnutie mu platný právny stav ani neumožňuje, nemá kasačné rozhodnutie vyššieho súdu opodstatnenie.

24. Odvolací súd navyše poukazuje, že v konaní pred súdom prvej inštancie nebolo zatiaľ preukázané, aby právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o pôžičke sa zaoberal náležite a s odbornou starostlivosťou posudzovaní schopnosti spotrebiteľa, teda žalovaného splácať spotrebiteľský úver, a ak nevyhodnotil objektívne jeho osobné, zárodkové, majetkové a príjmové pomery, je možné mať pochybnosti, či si nesplnil povinnosť, aby postupoval s odbornou starostlivosťou tak, ako to vyžaduje § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (viď rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018 zo dňa 25.07.2018).

25. Odvolací súd preto aj keď májúc za to, že súd prvej inštancie predčasne vyhodnotil nárok žalobcu ako premičaný, ale keďže z iného dôvodu nie je nárok čo do sumy 148,30 eur s príslušenstvom dôvodný, bol rozsudok v uvedenom rozsahu postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdený.

26. Keďže súd prvej inštancie predčasne posúdil nárok žalobcu nad sumu 148,30 eur s prísl. ako premičaný, lebo nenáležite posúdil nárok v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa, že ide o úver bezúročný a bez poplatkový, rovnako nebolo preukázané, aby pri uzatváraní zmluvy žalobca, resp. jeho právny predchodca postupoval s odbornou starostlivosťou a náležite zistil bonitu žalovaného, bolo nutné rozsudok v prevyšujúcej časti, t.j. čo do zaplatenia sumy nad 148,30 eur s príslušenstvom a v súvisiacom výroku o trovách konania postupom podľa § 389 ods. 1 písm. c) zrušiť a v rozsahu zrušenia vrátiť vec súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

27. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne sa zaoberať nárokom žalobcu čo do zaplatenia sumy 330,79 eur s príslušenstvom, a to v zmysle vyššie uvedeného, nárok náležite posúdiť a opätovne rozhodnúť so zameraním sa na vyhodnotenie úverovej zmluvy v zmysle vyššie uvedeného. V novom rozhodnutí rozhodne aj o všetkých trovách konania. Úlohou súdu prvej inštancie bude svoje rozhodnutie tiež náležite v zmysle § 220 ods. 2 CSP aj odôvodniť.

28. Prvoinštančný súd je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v zmysle § 391 ods. 2 CSP.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).